

Een nieuw begin

Lees ook in de Romanchica-reeks:

Heb me lief
Liefde zonder grenzen
Nog één keer
Die ene zomer

Frances Weiss

Een nieuw begin

5

Copyright © 2012 Frances Weiss en uitgeverij Mistral/
FMB uitgevers, Amsterdam

Mistral is een imprint van FMB uitgevers bv

Omslagontwerp: Oranje Vormgevers

Omslagbeeld: © Shutterstock.com

Verzorging e-book: Perfect Service, Schoonhoven

ISBN 978 90 499 5362 1 / NUR 301

Hoofdstuk 1

Hoewel het verkeerslicht al een hele tijd op groen stond, gaf Lisa geen gas. Ze zat er als versteend bij en staaarde met haar mobiel in haar hand naar het stuur.

Een man trok het portier open en keek naar haar. ‘Kan ik iets voor u doen?’ vroeg hij.

‘Nee,’ stamelde ze. ‘Het gaat wel.’

‘Goed, maar dan moet u gaan rijden,’ merkte hij op, waarna hij zich omdraaide en het portier langzaam dichtdeed. Schokkerig reed ze weg terwijl ze haar tranen wegveegde. Ze moest zich vermannen, want ze wilde niet dat haar kinderen zagen dat ze gehuild had. Jule en Larissa kwamen vanavond eten. Jule, de oudste, studeerde ingenieurswetenschappen in Delft en zat in haar laatste jaar. Larissa, die een opleiding aan de Design Academy in Eindhoven volgde, zat in het tweede jaar.

Lisa verheugde zich er altijd op als ze thuiskwamen. Sinds Larissa uit huis was gegaan, was het stil geworden. Saai en stil. Lisa was nog meer gaan werken in haar eigen bedrijf en een paar maanden gele-

den was het haar gelukt om een pr-opdracht binnen te slepen voor de première van een Amerikaanse film, die alleen al door de acteurs een kaskraker beloofde te worden. Lisa was inmiddels druk bezig met de voorbereidingen. Ze had de halve middag bij de cateraar doorgebracht, drank besteld, de decoraties voor de verschillende ruimtes van het DeLaMar Theater doorgesproken en de *save the date*-uitnodigingen verstuurd. Daarna was ze naar de supermarkt gegaan om iets lekkers te kopen.

Het was altijd moeilijk geweest om iets op tafel te zetten wat iedereen lekker vond. Jule at het liefst alleen kip en Larissa was een enorme liefhebber van vis. Nick, Lisa's man, vond eigenlijk alles lekker, zolang het beetbaar was, maar met hem hoefde ze vanavond geen rekening te houden. Nick had haar net gebeld en kortaf verteld dat hij vanavond niet of pas heel laat thuis zou zijn. De vergadering in Groningen zou niet op tijd afgelopen zijn. Lisa geloofde er geen woord van.

Nick was haar grote liefde, de eerste en enige man in haar leven. Ze waren allebei nog maar vijftien geweest toen ze tijdens een schoolreisje voor het eerst hadden gezoend, daarna 'gingen' ze met elkaar. Ze trouwden toen ze twintig waren en werden een jaar later al ouders. Lisa's ouders hadden een huis voor hen gekocht, ze namen een labrador en genoten met volle teugen van de kneuterigheid. En juist daarvan wilde Nick nu blijkbaar afscheid nemen.

‘Idioot,’ schold Lisa, terwijl ze hard remde. Ze stak haar middelvinger op naar de andere chauffeur, die dat echter niet zag, vergat naar een lagere versnelling te schakelen en liet de motor afslaan. Achter haar werd getoeterd.

‘Ja, ja,’ mompelde ze geïrriteerd.

Een paar minuten later parkeerde ze haar auto voor haar huis. Ze haalde de boodschappentassen uit de kofferbak en probeerde zo veel mogelijk in één keer mee te nemen. Vlak voor de voordeur scheurde een plastic tas open en de tomaten stuiterden de trap treden af en rolden over de stoep.

‘Hoi mama, zal ik ook een tas nemen?’ zei Larissa met een glimlach, toen ze de deur opendeed.

Lisa keek naar haar dochter, draaide zich weer om en raapte de tomaten op. Intussen bracht Larissa de meeste tassen naar binnen.

‘Ben je er al lang?’ vroeg Lisa nadat ze haar dochter had omhelsd en onderzoekend naar haar had gekeken.

‘Een minuut of tien. Ik ben met Pierre meegere- den, hij gaat ook naar zijn ouders,’ zei ze met een grote grijns. Haar groene ogen straalden, haar wangen werden een beetje rood en ze streek snel met een hand door haar lange, roodblonde haar.

Larissa en Jule leken absoluut niet op elkaar. Jule was sprekend haar vader, had dezelfde rechte neus en smalle lippen, met donker haar en staalblauwe ogen. Ze was, net als Nick, nogal introvert en altijd heel za-

kelijk. Larissa daarentegen was een wervelwind die de haarkleur en het slanke figuur van haar moeder had geërfd. Onbedoeld legde Lisa een hand op haar middel. Ze was altijd slank geweest, maar ze had de laatste tijd een buikje gekregen.

‘Pierre?’ vroeg ze geamuseerd, terwijl ze naar haar jongste dochter keek. Ze was benieuwd naar haar reactie.

‘Ja, maar er is niets tussen ons. We snuffelen een beetje aan elkaar. Hij is nogal verlegen en ik wil hem tijd geven,’ legde ze droogjes uit. Daarna keek ze naar de vloer en giechelde. ‘We gaan veel met elkaar om...’

Lisa wist genoeg.

‘Waar is papa?’

‘Tja...’ begon Lisa, terwijl ze zich afvroeg wat ze moest zeggen. Deed ze er goed aan om eerlijk tegen haar dochters te zijn en haar vermoedens te uiten of moest ze wachten tot ze zeker wist dat Nick vreemdging? Nick was de afgelopen weken behoorlijk veranderd. Hij toonde plotseling interesse voor de nieuwste mannenmode, bracht uren met fitnesssen door, had zijn haar laten verven zodat de grijze strepen verdwenen waren en het weer donkerbruin was, en ging regelmatig naar de zonnestudio. In combinatie met alle overuren die hij maakte en de seminars die hij in de weekenden bezocht, had het haar wantrouwend gemaakt. Ze had besloten hem te bespioneren en ze had urenlang geduld in haar koude auto gewacht tot hij

eindelijk samen met een niet echt aantrekkelijke vrouw op leeftijd lachend zijn kantoor uit kwam en naar het dure restaurant aan de overkant van de straat liep. Lisa was blijven zitten, opgelucht omdat ze een tafeltje bij het raam hadden en ze hen dus goed in de gaten kon houden. Ze was geschrokken toen ze zag dat Nick en de vrouw daar doodkalm liefkozingen uitwisselden.

Blijkbaar vond Nick het niet nodig om ook maar een poging te doen zich te verstoppen. Met haar verrekijker had Lisa precies kunnen zien hoe hij telkens weer de hand van de vrouw streelde. Tevreden had ze vastgesteld dat die behoorlijk gerimpeld was. Zag hij dat niet?

Lisa zat nog steeds in de auto toen de tortelduifjes het restaurant verlieten en in de parkeergarage van het kantoor verdwenen. Minuten later was Nick alleen naar buiten gereden, gevolgd door een metallic grijze Jaguar cabrio, die bij de kruising de andere kant op ging. Lisa had doelloos door Amsterdam gereden, was prompt in een alcoholfuik beland en kreeg een bekeuring omdat ze haar rijbewijs niet bij zich had. Geïrriteerd was ze naar huis gereden. Nick had fluitend onder de douche gestaan, had haar gekust en was daarna naar bed gegaan. Binnen enkele seconden sliep hij.

‘Hij moet werken en is nog in Groningen. Ik neem aan dat hij daar blijft slapen, dus hebben we een vrouwenavond. We kunnen iets koken of uit eten gaan,’ zei

ze uiteindelijk vrolijker dan ze zich voelde. ‘Rotvent,’ mompelde ze nauwelijks hoorbaar.

‘Ik kook liever,’ antwoordde Larissa prompt. Ze was graag thuis en hield net als Jule van koken.

Een paar minuten later ging de voordeur open en kwam Jule binnen. Ze had haar vuile was van twee weken bij zich en kreunde terwijl ze de tassen naar binnen sjuowde en ze in een hoek smeed.

‘Ik ruim ze zo meteen op!’ riep ze, en ze verdween naar het toilet.

‘Waarom gaat ze niet naar een wasserette?’ vroeg Larissa. Ze begreep niet dat haar oudere zus nog steeds regelmatig haar was naar haar moeder meesleepte.

Lisa gaf geen antwoord. Ze ontkurkte een fles prosecco, zette drie glazen op tafel en stak kaarsen aan. Het was vandaag een typische grijze maartdag geweest. Buiten was het mistig en al bijna donker.

Toen Lisa een paar uur later enigszins aangeschoten naar bed ging, had Nick nog niets van zich laten horen. Hij had het waarschijnlijk zo druk dat hij zelfs zijn dochters vergat. Woedend en teleurgesteld gooide ze zich van haar ene zij op de andere zonder dat ze de slaap kon vatten.

Jule en Larissa sliepen waarschijnlijk al diep, ten slotte hadden ze met z’n drieën de fles prosecco en nog een fles witte wijn leeggedronken. Op zich was het een heel geslaagde avond geweest, ze hadden gelachen

en veel gepraat en Jule had met stralende ogen verteld dat ze verliefd was en na haar afstuderen samen met Tom een wereldreis van een halfjaar wilde maken. Lisa had haar lippen licht gekruld, wat ze altijd deed als iets haar niet beviel. Ze wilde eigenlijk weer eens een lange reis met het hele gezin maken en droomde ervan om met een grote camper door Australië te trekken. Zoals het er nu uitzag zou ze dat idee voor onbepaalde tijd moeten uitstellen. En wie wist of het gezin dan nog dezelfde samenstelling zou hebben? Lisa zuchtte, ging op haar rug liggen en staaarde naar het plafond. Op de een of andere manier leek alles uit balans te raken.

Plotseling voelde ze een lichte paniek opkomen, want als haar huwelijk met Nick op de klippen zou lopen, zou ze er voor het eerst in haar leven alleen voor staan. Kon ze dan in dit huis blijven wonen? Doe niet zo stom, riep ze zichzelf tot de orde. Misschien was dat met die oudere vrouw alleen een flirt. Het was toch altijd zo dat een man een jonger, strakker en mooier exemplaar uitzocht om mee vreemd te gaan? En dat alleen die vrouwen echt bedreigend waren? Dat mannen hun testosteron graag nog een keer volledig tot hun recht lieten komen en opnieuw wilden beginnen met de nieuwe vrouw? Maar zo was Nick toch niet, dacht ze onzeker.

De vrouw die ze bij haar man had gezien, was bepaald niet het prototype om mee vreemd te gaan. Ze

was nogal gezet, met brede heupen en kleine borsten, een blond geverfde bob en oude handen. Het bijna rimpelloze gezicht paste daar helemaal niet bij. Ze had absoluut een facelift gehad, dacht Lisa. Ze droeg dure, smaakvolle kleding, moest Lisa toegeven en ze zag er voor haar leeftijd eigenlijk heel acceptabel uit. Waarschijnlijk was ze een heel succesvolle architect van wie Nick iets wilde leren en kon zij hem opdrachten bezorgen. Maar waarom streelde Nick haar hand dan? Probeerde hij een wit voetje bij haar te halen? Profiteerde hij van haar om verder op de carrière ladder te klimmen, om meer geld te verdienen? Of wilde ze zijn rendabele bedrijf kopen en dreef Nick de prijs op met intimiteiten?

Nee, zo was Nick niet. Hij was niet omkoopbaar of op zijn eigen voordeel uit. Maar Nick had ook nooit oog voor andere vrouwen gehad en vreemdgaan altijd veroordeeld. Het klopte gewoon niet, stelde Lisa vast en dat maakte haar buitengewoon onzeker. Op van de zenuwen stond ze op, liep naar de badkamer en zocht haar noodvoorraad slaappillen, die ervoor zorgden dat ze niet de hele nacht zou piekeren en daardoor geen oog dichtdeed. Ze nam een slaappil, ging weer in bed liggen en wachtte tot ze in slaap viel.

Hoofdstuk 2

‘We hebben dringend een nieuwe sponsor voor de limousines nodig. Mercedes is afgehaakt, omdat een van de acteurs een reclamecontract met BMW heeft en hij weigert om in een Mercedes te gaan zitten,’ zei Lisa’s medewerker Sven opgewonden.

‘Bel BMW dan op en bespreek het. Misschien stellen zij een aantal auto’s uit de 7-serie ter beschikking.’ Lisa streek met haar hand over haar voorhoofd, ze had hoofdpijn. De wijn van gisteravond was niet goed gevallen. Nick had rond twee uur ’s nachts een sms gestuurd dat het hem niet lukte om naar huis te komen en dat hij in Groningen zou blijven slapen omdat de vergadering de volgende ochtend verder zou gaan. Hij beloofde voor het avondeten thuis te zijn. Ja, dacht ze, dan ga je sporten en daarna laat je je in bed vallen. Ze was van plan daar een stokje voor te steken. Ze wilde iets spannends aantrekken en hem verleiden. Hij had haar prikkelende lingerie nog nooit kunnen weerstaan. Ze stond op, haalde een blikje cola uit de koelkast en maakte het open. Dorstig dronk ze bijna het halve blikje leeg.

‘Wil je een Ibuprofen?’ vroeg Sven, terwijl hij medelijdend naar haar keek.

‘Ik probeer het eerst hiermee. Later misschien,’ zei ze, waarna ze onverwacht een boer liet.

Sven begon te lachen.

‘Sorry. Ik kan gewoon niet tegen koolzuur.’

Lisa had de twee kamers met de kleine keuken en de miniaturbadkamer aan de Veemkade een paar jaar geleden gehuurd. Ze had er destijds genoeg van gehad om altijd thuis te werken. Zolang haar dochters nog thuis woonden, kon ze zich geen betere werkplek dan tussen haar eigen vier muren voorstellen. Zodra Larissa was vertrokken, wilde ze echter onder de mensen komen en ze had gedacht dat dit de ideale plek was. Lisa had geluk gehad, want ze had destijds net een grote opdracht binnengehaald en kon niet alleen de kantoorruimte huren, maar kon het zich ook permitteren iemand aan te nemen.

Sven was intelligent en had een indrukwekkend netwerk, hij was een echte workaholic en zat als dat nodig was zonder problemen tot diep in de nacht op kantoor. Hij was een homo van begin dertig zonder vaste partner, vond het fantastisch om evenementen te organiseren en had een uitstekende smaak.

Lisa liep weer naar haar kantoor en ging achter haar bureau zitten. Op het beeldscherm van haar computer had ze foto's van de laatste vakantie als screensaver. Ze zag een lachende Nick, die gelukkig was en haar om-

armde. Ze kon zich die dag nog precies herinneren. Nick had een speedboot gehuurd en ze waren van Ibiza naar Formentera gevaren, hadden daar aangemeerd en moesten vanaf de boei naar het strand zwemmen. In een kleine taveerne hadden ze verse vis, gegrilde courgette en knapperige ijsbergsla gegeten, aangevuld met versgebakken brood en ijsskoude witte wijn. Op de een of andere manier was de tijd voorbijgevlogen en het was ze nog gelukt om net voor zonsondergang de haven van Ibiza binnen te varen. De botenverhuurder begon al ongerust te worden.

‘Hoe kom je erachter of je partner zich buitenshuis amuseert?’ vroeg ze ineens aan Sven.

‘Wat?’

‘Je hebt me goed gehoord. Dus... Wat zou jij doen?’

‘Tja...’ Hij kwam achter zijn bureau vandaan, pakte zijn kop thee en liep met een bezorgde blik Lisa’s kantoor binnen. ‘Ik zou iemand op zijn dak sturen, hem laten bespioneren of misschien gewoon zeggen wat ik vermoed en hem dwingen een beslissing te nemen.’

‘Maar het ene kost heel veel geld, wat ik niet heb, en het andere eindigt absoluut in ruzie. Zijn er geen alternatieven?’

‘Ogen dichtdoen en gewoon negeren, je van de domme houden en wachten tot het overgewaaid is. Ik neem aan dat je je echtgenoot van vreemdgaan beschuldigt?’ Hij zweeg even om Lisa’s reactie af te wachten.

Ze knikte alleen.

‘Jullie zijn al zo lang bij elkaar. Je zou hem ook gewoon wat afwisseling kunnen gunnen. Misschien is dat voor jou ook goed. Het kan ervoor zorgen dat er een frisse wind door jullie slaapkamer waait,’ zei hij met een veelbetekenende blik in zijn ogen.

Het ergerde Lisa dat ze erover begonnen was. Sven was gewoon te radicaal, hij vergat dat er grijstinten waren. Maar waren die er echt? En kon je vreemdgaan door de vingers zien? Ze had zelf geen behoefte aan een avontuurtje en ze wilde haar ogen er niet voor sluiten, maar ze zat ook niet te wachten op ruzie en een confrontatie.

‘Dank je,’ antwoordde ze, waarna ze van onderwerp veranderde en zich concentreerde op de première die voor de deur stond. Ze moest de berichtgeving nog met *RTL Boulevard* bespreken en verwachtte dat ook het *NOS*-journaal de Hollywoodsterren zou willen interviewen. *Shownieuws* had zich ook gemeld, net als *Novum News* en de grote dagbladen. Deze film zou het succes van de Nederlandse films met afstand overtreffen. Het distributiebedrijf had haar verteld dat er geen bioscoop was die de film niet wilde vertonen. Lisa vond het weliswaar indrukwekkend, maar ook moeilijk zich dat voor te stellen.

De tijd vloog voorbij en voordat ze het in de gaten had was het al avond. Sven nam opgewonden afscheid, want hij had na weken eindelijk weer een date en